

Sygn. akt II K 489/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Ewa Pyrz

Protokolant: st.sekr.sąd. Barbara Niewola

w obecności -- Prokuratora --

po rozpoznaniu dnia 22.02.2019 r. , 18.06.2019 r. na rozprawie

sprawy karnej oskarżonego **M. P.**

s. J. i J. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonemu o to, że :

w dniu 29 lipca 2018 roku w K. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym motorower marki R. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości w ilości 1,31 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przest. z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego M. P. uznaje za winnego tego że w dniu 29 lipca 2018 roku w K. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym motorower marki R. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości przy stężeniu 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o popełnienia przest. z art. 178a §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych tj. grzywnę w kwocie 800 (osiemset) złotych,-

II. na mocy art. 42 §2 kk orzeka wobec oskarżonego M. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,-

III. na mocy art. 43a §2 kk orzeka wobec oskarżonego M. P. świadczenie pieniężne, zobowiązując go do uiszczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 5 000 (pięć tysięcy) złotych,

IV. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. IIK 489/18

Uzasadnienie wyroku z dnia 18 czerwca 2019r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lipca 2018r. oskarżony M. P. pomiędzy godziną 9.00 a 10.00 wypił dwa piwa marki (...) o poj. 0,5 l . Poprzedniego dnia w godzinach wieczornych również spożywał piwo. Po godz. 11.00 udał się motorowerem ROMET na pole oddalone o około 0,5 km od domu. Poruszał się z niedużą prędkością, drogą gminną, o niewielkim natężeniu ruchu, w K. Wyżej. Został zatrzymany do kontroli drogowej. Przeprowadzone badanie stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem A. I. wykazało o godz. 11.30 - 1,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kolejne po 20 minutach –

0,87 mg/l. Oskarżonego przewieziono do K. w N., gdzie poddano go badaniu na urządzeniu stacjonarnym A. A 2.0 , które wykazało o godz. 13.28 – 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , natomiast o godz. 13.36 – 0,91 mg/l.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.12,41; protokół użycia alcosensora i alkometru k. 2-6, zeznania świadka R. G. k. 13,48.

Oskarżony ma 39 lat, jest kawalerem, zatrudnionym jako pomoc stolarza w firmie (...) w G. z wynagrodzeniem najniższym krajowym. Jest właścicielem gospodarstwa rolnego. Mieszka razem z chorą matką i niepełnosprawną siostrą, które wymagają pomocy i opieki. Nie był dotychczas karany sędownie, ani za wykroczenia w ruchu drogowym, nie toczyły się przeciwko niemu żadne postępowania.

Dowód : informacja o karalności k. 15, informacja o karalności za wykroczenia k. 17, dane o oskarżonym k. 19, wyjaśnienia oskarżonego k. 41, zeznania świadka R. G. k. 48; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 37

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Przyznanie oskarżonego w świetle dowodów zebranych w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny sąd posłużył się logicznymi, spójnymi, a przez to w pełni przekonującymi zeznaniami funkcjonariusza Policji R. G.. Świadek zetknął się z oskarżonym w ramach pełnionych obowiązków służbowych, stąd też jego relacje posiadają również walor obiektywizmu.

Dopuszczone w poczet dowodów dokumenty w postaci : informacji o karalności, danych o oskarżonym, orzeczenia o niepełnosprawności sąd w całości obdarzył przymiotem wiarygodności. Dokumenty powyższe sporządzone zostały przez właściwe organy i osoby posiadające właściwe kwalifikacje, tryb ich wydania odpowiadał zaś procedurom dla tego typu czynności. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności w/w dokumentów, ani zgodności z rzeczywistością stwierdzonych tam faktów.

Ustalając stan nietrzeźwości oskarżonego sąd oparł się na protokole badania urządzeniem A. A 2.0. Wprawdzie badanie to zostało przeprowadzone później, jednak jego wyniki są spójne, a nadto zbieżne z drugim wynikiem badania urządzeniem A. I., które miało miejsce po zatrzymaniu oskarżonego. Sąd nie podzielił wyniku badania stanu trzeźwości stwierdzonego w pierwszym badaniu oskarżonego tym urządzeniem tj. 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik ten jest niespójny z kolejnymi trzema, przeprowadzonymi na dwóch różnych urządzeniach, w różnych odstępach czasowych, niewspółmiernie duży. Zauważyć należy, iż pomiędzy pierwszym i drugim badaniem upłynęło 20 minut, a wynik drugiego badania jest mniejszy o 0,44 mg/l, a zatem o ponad 0,9 promila. Nie jest możliwym, aby w przeciągu 20 minut dzielących obydwie badania nastąpił proces eliminacji alkoholu z organizmu oskarżonego w takim rozmiarze, gdyż przeciętna wartość takiego współczynnika kształtuje się na poziomie 0,1-0,2 promila na godzinę.

Sąd zważył co następuje:

co do winy

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 178a§1 kk odpowiada ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi po drodze publicznej pojazd mechaniczny. Stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115§6 kk i zgodnie z tym przepisem zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą zawartość lub zawartość alkoholu w 1 dcm wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg lub prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość.

W rozpoznawanej sprawie ustalone zostało w sposób bezsporny, że oskarżony jest osobą poczytalną, posiadającą pełną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem, miał zatem pełną świadomość znaczenia swego czynu. Umyślnie naruszył zasadę trzeźwości kierując motorowerem w niedługim czasie po spożyciu alkoholu.

Okoliczność ta została przyznana zarówno przez samego oskarżonego jak i potwierdzona wynikami badania stanu trzeźwości. Nie zostało natomiast ustalone, aby oskarżony działał w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby usprawiedliwić złamanie przez niego norm prawnych, niewątpliwie bowiem mógł się udać na pole pieszko.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało uznać, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanego mu przest. z art. 178 a par.1 kk, przy czym sąd przyjął iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości o stężeniu prowadzącym do 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, na podstawie badania przeprowadzonego urządzeniem A. A 2.0.

co do kary

Ustalając stopień winy sąd wziął pod uwagę, że oskarżony jest osobą poczytalną, zdawał sobie w pełni sprawę ze znaczenia swojego czynu. Umyślnie naruszył jedną z kardynalnych zasad bezpieczeństwa na drodze, jaką jest zasada trzeźwości w ruchu, wykazując brak odpowiedzialności, wyobraźni i zdrowego rozsądku.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr tj. bezpieczeństwa w ruchu lądowym, życia i zdrowia ludzkiego, które należą do dóbr o szczególnym znaczeniu jak również stosunkowo duży stopień nietrzeźwości oskarżonego. Jednocześnie sąd uwzględnił fakt, iż oskarżony poruszał się po drodze o niewielkim natężeniu ruchu, na odcinku kilkuset metrów, motorowerem, z niedużą prędkością, co niewątpliwie zmniejszało potencjalne zagrożenie nastąpienia ewentualnych negatywnych następstw czynu.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd potraktował szczere przyznanie się do winy jak również właściwości i warunki osobiste oskarżonego w szczególności fakt, iż nie był on dotychczas karany, co świadczy o tym, iż czyn ten ma charakter incydentalny w dotychczasowym życiu oskarżonego. Sąd wziął również pod uwagę sytuację rodzinną oskarżonego, który sprawuje opiekę nad chorą matką i niepełnosprawną siostrą.

Mając na uwadze powyższe wywody Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych , określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Kara ta, podobnie jak ustalona wysokość stawki dziennej jest współmierna do sytuacji majątkowej oskarżonego, który utrzymuje się z wynagrodzenia w niewielkiej wysokości.

Reasumując - sąd uznał, iż wymierzona kara jest karą sprawiedliwą, spełniającą wobec oskarżonego swoje cele wychowawcze kształtując w nim postawę poszanowania dla obowiązującego prawa, w szczególności dla zasad obowiązujących każdego uczestnika ruchu drogowego. Osiągnie ona także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej kształtując w społeczeństwie świadomość prawną i dając przykład, że czyn, jakiego dopuścił się oskarżony spotyka się z należyłą reakcją karną.

Uznanie oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a par.1 kk skutkowało orzeczeniem obligatoryjnego świadczenia pieniężnego określonego w art. 43a par.2 kk. Wysokość tego świadczenia, z uwagi na niewielkie dochody osiągnięte przez oskarżonego orzeczono w najniższej ustawowo przewidzianej wysokości 5000 złotych.

Obligatoryjnie orzec również należało środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. R. legis zakazu prowadzenia pojazdów polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności - z ruchu tego wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności fakt kierowania motorowerem po drodze o niedużym natężeniu ruchu i na niedługim jej odcinku sąd uznał, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat jest wystarczające dla osiągnięcia celów: wychowawczego i prewencyjnego .

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści przepisu powołanego w pkt. IV wyroku uznając, iż uiszczenie tych kosztów stanowiłoby dla oskarżonego nadmierną dolegliwość.

SSR Ewa Pyrz

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć Prok. Rej. w/m

2. K. 14 dni

G. dnia 7.08.2019r. ((...))

SSR Ewa Pyrz

.